

# הקדמת הרב המחבר

ביום. וינוע כנוע עצי היער. הסמר שער (עין שאלה ק"ג בשו"ת מנחם עזריה. דמנקיט חומרא דשבע בעינא) וכיוצא בזה דברים אשר לא שערום אבותינו. בעינינו ראינו. ואלה הם סגולות ומנוג. ואף כי לא קרא ולא שנה. חכים יתקרי ורבי יכונה. וכל המוסיף בתנועות והויות. משובח ומפואר בפיות. טף ונשים. ויחלץ חושים. בפני דלי השכל ורשים. המה יגידו מקצת שבחו בפניו. הי חסיד הי עניו. מה נורא מעשיהם. מתלמידיו של אברהם. בנגלה ובנסתר כחד מבני עליה. ודין גליא ריזא. ואין איש שם על לבו. כי בקרבו טמון ארבו. ונורא עלילות. הוא יודע אם לעקל אם לעקלקלות כי רבים מהם אשר נחשבו בעיניו לאמומה. מנגה צפונה וימה. לאמר אני ואפסי עוד. אשורי לא ימעוד. אנכי הירואה באספקלריא המאירה. בעיניו תפלה ורות טהרה. ואשר לא יעשה כמעשיך. אין דומה לך ואפס בלתיך. כי אותך משח אלקים שמן ששון מחברייך. אשר יבחר באחד שערך. ודמים תרתי משמע לך מותרים. בחדרי חדרים. עשה מה שבחך כי יכול תוכל. כירק עשב נתתי לך את הכל. וכל אשר אתה רואה לך הוא קח ממנו. פי לא נבראו אלא לשמשנו. בנפשו ובמאורו ובהונו. כי יתן בכיס עינו. ועתה שלח נא ירך וגע במאורו. או באפס קצה כבודו. נהפך למשחית הודו. אם לא על פניך יברכך בחימה שפוכה. טובם כחדק וישר ממסוכה. ולא על הכלל כלו ח"ו יצאתי. פי אדם אחד מאלף מצאתי. אשר מחשבתו רצויה. בלי שום פניית המה השרידים אשר ד' קורא. את פניהם אני ירא. יחולו ברכות על ראשיהם. ותהי אחריית כמוהם. רחמנא בעי לבא. ודלוגם עלי אבה: הכת השנייה הפך כת הראשונה. אשר לבבו פונה לנטוע ענפים ולעקור שרשים. ולזה יקרא חכם חרשים. פחדש חדשים. ובפיו מענה. אין סדר למשנה. ודלתות השקידה. איננו מן המדה. ואין מעלה ונשיאות. כי אם בחריפות ולא בבקיות. ויפטירו בלעגי שפה. דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם בעל פה. ופרשה זו נדרשת יפה. ונפשו בטוב תלין. לדרוש על כל קוץ וקוץ תלי תלין. ובבית הוועד במקהלות יתן קולי קולות. כי לו יאתה. לדרוש וי"ו דכתיב אאופתא. דולה חספא ולא משכח מרגינתא. ויקח חרש להתגדר בו ולהראות יפיה לעיני העמים. לטהר את השרץ בקן טעמים. להתפאר ולהתקלס. ומעגלי הצדק לא יפסל. הודה ולא בוש: כי הוא יכאיב ויחבוש. בן מבוי. מפיל אבני אלגביש. על קורי עכביש. ויעש לו בתים בנין רעוע על יסוד נופל. כעצת אחיתופל. שוא ותפל. ובלימוד החילוק. את השוים יחלוק. לכל צד מראה פנים. ומעורר מדנים. על האבן הראשה. כי כלה מקשה. ועל קושיית בלא זאת. יענה עזות. ידיו רב לו לעשות פליליה. ולהפך הקערה על פיה. ועל תימא ויש לומר. את ההלל גומר. וסובר סברא. כלענה מרה. לחפש בחורין וסדקין. ולדרוש אכין וקין. ובקיצור וסתירה. קולע אל השערה. ובמבין תחת גערה. והוא יריב ריבו. ומשא שאינו יכול לעמוד בו טוען ופורק. ובתלמידים מידיו זורק. ומדדה עמהם על פרסה בחול ואבק. סיפק את כפיו וידיו חובק. זה בונה וזה סותר. זה חולם וזה פותר. זה פותח וזה חותם. זה חופר וזה סוחר. והמליץ ביניהם. ותעל צעקתם השמימה. ביד רמה.

ידוע הוא ומפורסם היות עדת הלומדים. לשלשה כתות נפרדים. הכת האחת הממלאים כרסם בבשרא דתורא. לגמור גמרא ולא למסבר סברא. ומשנתו בפיו סדורה. סחור סחור במהרה. ובשעה א' גומר כמה דפים. רץ כצבי וכצפרים עפים. ונרפים המה נרפים. כי הכל בסקירה אחת סוקר. אין חקר. ובין טוב לרע לא יבקר. ולבו בל עמו. אלקים הבין דרכה והוא ידע את מקומו. וכספוג סופג הכל יחד. ומי ישיבנו והוא באחד. כי דבר המלך בפיו נחוץ. מן השפה ולחוץ. כבדול קהה. גמרא גמור זמורתא תהא. ויש מהם אשר לבבו נמשך אחרי דברי אגדה חוד חדה. ובורח מחרב חדה. ומלתו על לשונו קרא בגרון אל תחשוך. בספר האלשיך. דברי אלהים חיים יקרים מפנינים. והוא אחד ממ"ט פנים. כל חדרי בטן חופש. דבר השוה לכל נפש. בעל לב רחב ובעל לב קצר. מזימה לא יבצר. ולו שם ושארית. בספר שני לוחות הברית. ואת אשר בעומקו של הלכה ילון. בעיניו לבו ולקלון. והוא עיין. לבעלי העיין. ומרגלא בפומי' למה זה תיגעון לריק זמן ארוך. וה"שחלן לפני ערוך. ועליו המפה פרוסה. לדעת את המעשה. ותכלית הלימוד העבודה. לבונה קודם לחידודה. חכמת אנשים מלומדה. וכגבר חלציו יאזור. חזור חזור ואל תצטרך לבלזור. ונפשו עליו תאבל. מה לי ולך בפלפול וחריפות של הבל. לקשור נימא בנימא וחבל בחבל. מי מדד בשעלו. אין יתרון לאדם בכל עמלו. כי אם ממטמונים תחפשונו. עליו אין להוסיף ואין לגרוע ממנו. ואם תגביה כנשר קנך על פני השמים. כבר חלו בה ידים. רבותינו בעלי התוס' נ"ע ושאר מחברים קדמונים. אשר הראו לכל צד פנים. המה המחוקקים במשענת שבת הסופר. כל אמרי שפר. ונטעו אורן. ולא הניחו לך כדי חגירת הצפורן. והכל מלא וגדוש. כל מה שתלמיד ותק עתיד לחדש. וידעו כי ערומים הם. יכסו קלונם בנכליהם. יעטו קנאה כגבר. לדבר דבר. ולשונו יגביר. הן גם ידי מצאה כביר. כמוך כמוני. ואת הצפוני. ארחיק בתכלית השנאה שנאתיה. אתי היתה והשלכתיה. והדחתיה אל ארץ ציה. כי להג הרבה יגיעת בשר הוא. והמנהג מנהג יהוא. ולמה זה רעיוני אבלבל. אם קבלה נקבל. ואם לד"ן יש תשובה. הלא היא כתובה. בספר הישר. הותר הקשר. וכל דרך איש ישר בעיניו. אשר יצוה אחריו את בניו. ויש מהם אשר מתקדש ומטהר. בלמוד כתבי האר"י והוזהר. אף כי בנגלות ידיו לו אסורות. יש לו עסק בנסתרות. בחמש פרצופין ועשר ספירות. ואיך מלאו לבו לעלות במעלות הסולמות ראשו בשמים בעולם הנשמות. לפנענ נעלמות. והוא נבער ממזמות. ודמיונו מלא גשמות. ובשלשה ראשונות. ידמה דמיונות. עיין בס' שומר אמונים. דברים יקרים מפנינים. ואיך בכתר עליון ותלת רישין דלא אתידיע לשאול הקשית. ולא תתבונן כמה שהורשת. וכבר נתעורר בזה בשו"ת חוות יאיר שאלה ר"י. נוהם כארי. דרשהו משם באריכות. ישא ברכות. ויש מהם ריק מכל מדע קטן הוא ודל. לא בסוד ולא בגפ"ת השתדל. ערום יערים. וקול נהי ירים. מדלג על ההרים. ותתפללות ותחנונים. בשיר ורגנים. וקולות וניגונים. מחליף עשרת מונים. ומעשי מושנים. עוטה לבנים. והכנף תתיל תכלת. כאן בן פלח. (עין בשו"ת פנים מאירות חב"י שאלה קנ"ב) והאנחות שוברות חצי גופו של אדם. ומוליכים ומביאים